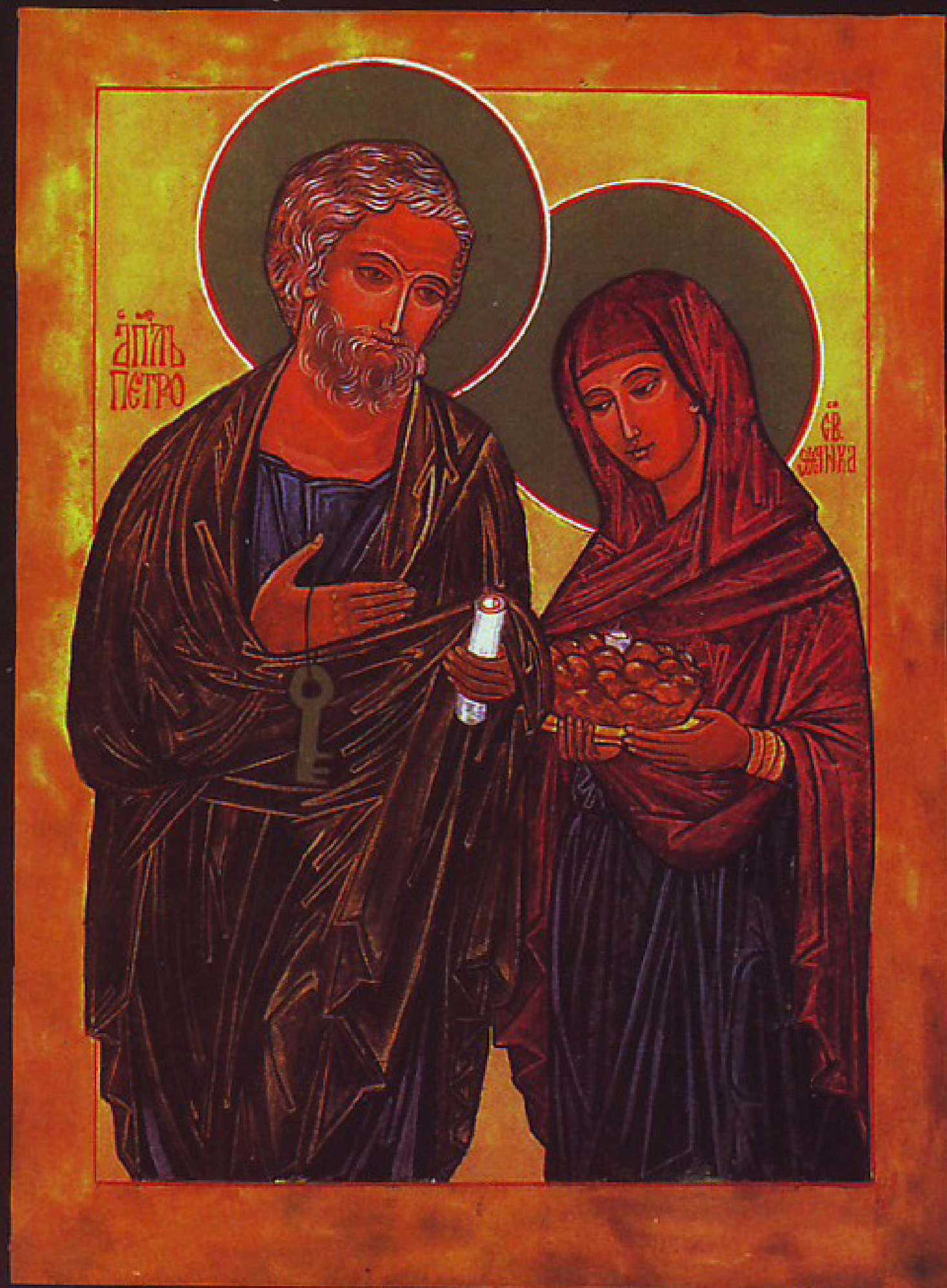




BRUID VAN CHRISTUS

Maria maagdelijk
in je moederschap

Maria moederlijk
in je maagdelijkheid

Maria moniaal
in je menselijkheid



Mariabede

Maria mensenkind
vol van genade
puur natuur
godenkind gezegend
onder de vrouwen.

Ontvangen is van
ongeschapen licht
om het licht
van de wereld
te kunnen baren.

Lichtdraagster over
eigen schaduw heen
om alle pijn teboven
het eeuwig lichten
in te kunnen gaan.

Jij meepelgrimerend
waar mensenzeeën golven
als korenvelden licht
onder sluiers van gebeden,
Maria, wees gegroet.



Maria

Moniale
met God allene
stille tale
woord voor Ene

Middelares
Gode betrede
zonderzonderes
Gode intrede

Minnares
van monniken
voor dorsten les
in ogenblikken

Moeder
vol beschouwing
hoedster
van bescherming

Maagd
in den beginne
die draagt
de stille minne



De Vrouwe der Kartuizers

Niet steeds en niet
iedere Kartuizer
zal het zo
voelen en bedoelen

maar wat is het
iets speciaals dat zij
in het Salve Regina
zo nadrukkelijk

hun aandacht richten
op de schoot van Maria
en Jezus de lieve
gezegende vrucht ervan

terwijl zij in het begin
het woord Mater
en op het einde
het woord Virgo weglaten,

en dan de Koninginne
die zij groeten
levenszoetheid noemen
iedere avond weer.



Jezus

je hand reikt mij je hart
om het in mij te leggen
je wilt niet alleen
mijn leven leven
maar zijn die ik ben

je wilt je met mij
versmelten, in mij
het heiligdom zijn
van goddelijke en
menselijke gemeenschap

je houdt meer van mij
dan van jezelf want
je geeft jezelf weg
aan mij, in wie je liever
leeft dan in jezelf

nu klopt jouw hart in mij
en stroomt mijn bloed
door jouw hart, maar
mag mijn hart dan ook
in jou van liefde kloppen

hier ben ik, ik open mij
en ga over in jouw lichaam
met al mijn hartstocht
om verder te leven in jou
die leeft in mij



*„Kom, Bruid van Christus, ontvang de kroon,
die de Heer U heeft bereid in eeuwigheid.”*

Toen ik, o Heer, ter bruiloft kwam,
Zag ik de liefde lichten in Uw ogen.
Ik heb eerbiedig mij tot op de grond gebogen,
Toen U mij eeuwig tot Uw Bruidje nam.

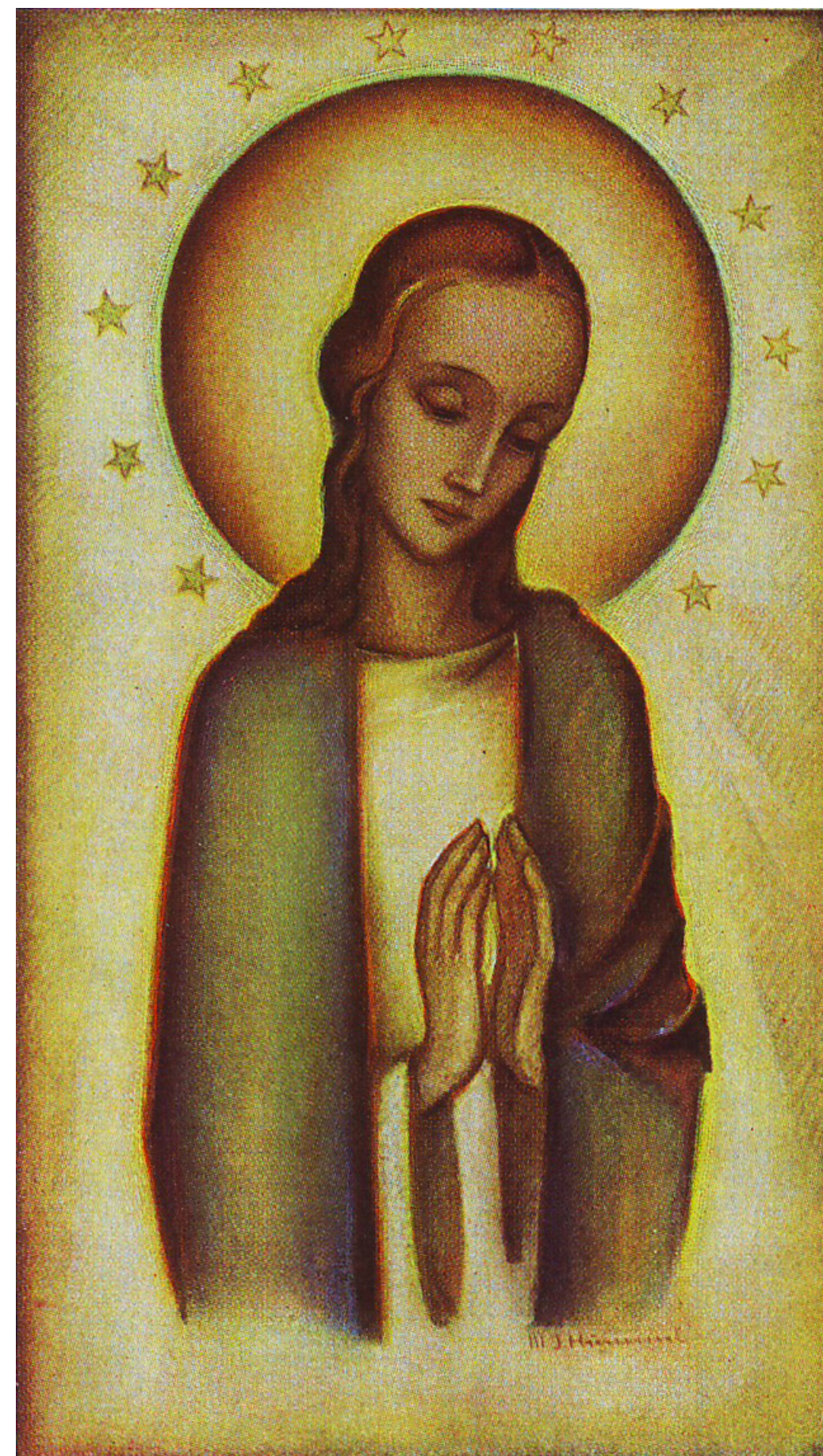
Ik luister naar Uw liefde-fluisterende mond
En leg mijn hoofd te rusten in Uw handen.
Ik ben van U vervuld tot aan de rand en
Draag Uw glimlach in mijn wezen rond.

Mijn leven moet voortaan een spiegel zijn,
Waar in de mensen van Uw liefde kunnen lezen.
Schenk aan mijn ziel de straling van Uw wezen,
Laat mij van U de zuiv're weerglans zijn.

Mijn God, nu zijn wij één. Verlaat
Uw hemel en kom dicht naast me lopen.
Schuif het gordijn der eeuwigheid nu open
En neem de sluier weg van Uw gelaat.

Ik ben Uw Bruid. Mijn Bruidegom,
Wanneer wilt Gij het bruiloftsfeest beginnen?
Ik wil U zien en stralend U beminnen,
Ik wil bij U zijn. . . . Kom, Heer Jezus, kom!

Zr. Ma. Dionisio



Levenspsalm

Gelukkig is de man
die leven mag met God.
Jij bent die man wanneer je
leeft volgens zijn bedoeling.

Je handen zullen werken,
je land zal vruchten dragen,
genoeg om van te leven.
Het zal je meer dan goed gaan.

Je vrouw is een vruchtbare wingerd
die bloeit in het hart van je huis.
Zonen staan rondom je tafel
als takken van de olijf.

Zo gaat het een man van God.
Je groeit uit als een plataan
die wortelt aan de waterkant
machtig, hooggeheven.

Ontvang voor heel je leven
de zegen van Gods huis,
geniet met volle teugen
de vrede van zijn land.

Wees vruchtbaar in je zonen,
gezegend in hun kinderen -
zo redt de Heer de mensheid
en schenkt ons alle vrede.

(psalm 128 a)

Levenspsalm

Gelukkig is de vrouw
die van God mag leven.
Jij bent die vrouw wanneer je
leeft in zijn geest.

Je handen zullen zorgen,
je tuin zal vol bloemen staan
het hele jaar door.
En wat zul je genieten!

Je man is als een lindeboom
die bloeit voor je huis.
Dochters dartelen rond
als schaapjes in de wei.

Zo heerlijk is het
een vrouw van God te zijn,
je bent deel van de tijd,
en van de eeuwigheid.

Heel je leven voel je
de nabijheid van God,
geniet van zijn liefde
en de vrede om je heen.

Je vruchtbaarheid
zal een volk worden -
zo bestaat de mensheid
voort in vrede.

(psalm 128 b)



Rotsen van trotsen

Er staat geen trotse van harte
voor de Troon van God, want hij
wordt van zijn troon gestoten,
zingt Maria in haar Magnificat.

De trotsen tegenover God struikelen
over de altaartreden, die leiden
tot het heilige der heiligen
waar de nederigen knielen.

De rotsen van de trotsen zijn
hun nieuwe zekerheden en dogma's,
waarmee zij bevelen en aanbevelen
en de armen op de knieën dwingen.



De trotse wil de enige, de beste
de hoogste zijn en daarom komt het
niet in hem op een ander te prijzen.
Die zou ook zomaar groot kunnen wor-
den!

Hij wil alleenheerser zijn en verheft
zich door op nederigen neer te zien.
Hij wil geen concurrentie en zal, zelfs
als hij niemand vernedert niemand ver-
heffen.

Het kenmerk van eenvoud. en liefde,
van nederigheid en medemenselijkheid is:
of je vanzelfsprekend anderen waardeert
en dit ook gewoon uitspreekt.



Levens- religiositeit

Misschien is dit je dagelijks gebed:
van mens tot mens te gaan met haastige tred,
hunkeren naar lucht van bergkristallen,
maar blijven waar de blaren vallen,
vensters openslaan, die ruimte geven,
je fiere woord dat kracht geeft om te leven.

Is de weerspiegeling van lijden in je ogen,
wanneer je tranen moet gaan drogen,
de zachtheid van je handen,
die, als wonden branden,
lichaam en ziel geneest,
je dagelijks gebed geweest?

Dit is het biddend werken
in volle levenskerken,
dit is het werkend bidden
met God in het midden,
met hart en ziel, met handen en voeten
God liefdevol ontmoeten.

Van vrede en van geven levend,
optrekkend in genade, leven gevend,
zo zijn Gods vrienden en vriendinnen,
die Zijn aanschijn woordeloos beminnen,
die 's avonds knielen over een overvolle dag
en God begroeten met een laatste stille lach.



Jezus- geest

Moniale vrouwen
monastieke mannen
leven vanuit beschouwing
en naar beschouwing toe.

En als zij volgroeien,
ontstaat in hen de synthese
van sympathie en empathie
die samenvloeien in affectie.

Jezus was vol affectiviteit.
Hij leefde in en uit liefde,
zag door ogen van liefde
die volstonden met empathie

voor geestelijk armen
voor lichamelijk armen
voor maatschappelijk armen
voor zedelijk armen

voor verstotenen zieken
voor tot minderen gemaakt
voor verslaafden gehandicapten
voor melaatsen van alle tijden.

Naar deze volheid zijn
beschouwende mensen steeds
op zoek en onderweg: zo wordt
wat zij zien wat zij voelen.

Jezus was een en al empathie
en daaruit ontstond zijn
allesomvattende liefde,
een zoon Gods gelijk.

Hierin bestaat, hiertoe leidt
het monastieke leven:
het empathisch leven tegenover
de hele schepping van God.

Wereldwijdlied



De Heer is wereldwijd in. Zijn liefde,
Hij kwam als bruine mens
voor de zwarte, de blanke en de gele mens.
Hij stierf en Hij spreidde Zijn armen
over de hele wereld zonder grens.
Nu straalt in het hart aller volken
het licht van verlossing en heil.

De Heer wil overal verblijven
en leven met de mensen,
de zwakke, de arme, de droeve en blijde mens.
Wie Hem niet overal ziet, vindt Hem nergens,
Hij is in alles en ieder nabij.
Eens zal Hij over de wijde wereld
wereldwijd in glorie zichtbaar zijn.

De Heer heeft ieder van ons nodig,
om te zijn en te werken
in dancing, op kantoor, in bedrijf en eigen huis.
Wij zijn de dragers van Zijn Liefde
over de wereld wereldwijd,
voor alle jonge mensen, die werken
en roepen om liefde en geluk.

Dat alle jonge mensenhanden
zich vouwen in de ander,
in vriendschap, in vrede en helpen in de nood.
Dan zal de vreugde van dit leven
het spoor zijn naar de eeuwigheid.
Heer, open ons hart en onze handen.
Maak ons, als U, wereldwijd.

(1962)

Jezus

Armengod,
wij willen
armenmensen zijn,
niet met armen
niet voor armen
maar zelf armen
zoals zij, arm
aan bezit, aan
kerk en wereld

Je hebt ons
geroepen en
gelouterd,
arm gemaakt
om te weten
en te voelen
wat armoede is,
zo arm te zijn
als jij was

Nu horen wij
nergens meer bij
dan bij armen,
aan allen toe
die moeten leven
aan de onderkant
aan de zijlijn
van kerk en wereld
samen met jou

Dit nu is
het volle leven
waar alles
verbonden is
met harten
van mensen
in lief en leed,
met jouw hart,
met jou

Jezus



*'Reple cordis
intima'*

(Pinkster-sequentie)

Falling in love

Na een dag van werk
en uitgekeerd leven
keert de mensheid
in in de nacht.

Het vele wordt minder
en vervaagt, tot het
zich verdicht tot het
ene enkelvoudige.

De zon gaat onder,
het nachtlucht van maan
en sterren daalt als een
sluier van geheimenis neer.

Dan omarmen mensen elkaar,
gaan alleen of samen
slapen en worden kinderen
verwelkomd en verwekt.

Monniken en monialen staan
op in de nacht en ontsteken
het licht in het duister
om God te zien.

God-minnende zielen weten
dit is de tijd van God
intiem te minnen en al
het andere te vergeten.

Het vele wijkt voor het ene,
de Ene en Enige die in
de rust van de nacht spreekt
tot het hart, God alleen.

Verloren in de liefde
fluisteren zij intieme woorden
en wordt de gemeenschap
van God en mens gevierd.